

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

28 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte
judecători

DIACONU Iurie
CATAN Liliana
GUZUN Ion

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpat, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 29 mai 2018, în cauza penală privindu-l pe

BOTNARENCO Gheorghe XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 27.09.2017 – 02.02.2018;

Instanța de apel: 03.03.2018 – 29.05.2018;

Instanța de recurs: 11.10.2018 – 28.11.2018.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cimișlia, sediul central, din 02 februarie 2018, adoptată în conformitate cu art. 364¹ Cod de procedură penală în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Botnarencu Gh. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal la 2 ani și 4 luni închisoare;

- art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, pe episodul din 23 septembrie 2017, la 2 ani și 3 luni închisoare;

- art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, pe episodul din 19 octombrie 2017, la 2 ani și 2 luni închisoare.

Potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor stabilite supra, lui Botnarencu Gh. i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 2 ani și 6 luni închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art. 90¹ alin. (1) Cod penal, s-a dispus suspendarea parțială a executării pedepsei închisorii aplicată inculpatului și anume: perioada executării pedepsei în penitenciar de tip semiînchis s-a stabilit pe un termen de 1 an și 6 luni, după expirarea acestui termen inculpatul urmează a fi eliberat din penitenciar, condiționat, fiindu-i stabilit un termen de probațiune de 1 an.

În conformitate cu art. 90 alin. (6) Cod penal, în termenul de probațiune fixat, instanța de judecată l-a obligat pe inculpat: să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului competent; să nu frecventeze după orele 22:00, fără acordul organului competent, localuri publice; să repare daunele cauzate prin infracțiune părților vătămate și anume: lui Botnarenco V. să-i restituie suma de 8746 lei, 46 bani, iar lui Damaschin S. suma de 2000 lei; în termen de 10 luni de la data suspendării condiționate a executării pedepsei; să participe la programe probaționale; să presteze 200 ore muncă neremunerată în folosul comunității; să fie supus monitorizării electronice, dar nu mai mult de 12 luni.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *în fapt*, a constatat că Botnarenco Gh., la 20 septembrie 2017, la orele 17.00, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, cu o piatră a spart geamul de la ușa din față a automobilul de model Opel Zafira cu n/î „XXXXX”, din partea șoferului, ce aparține cet. Damaschin S. și, din interiorul automobilului, care staționa lângă poarta unde domiciliază proprietarul, în sat. Gura Galbenei, r-nul Cimișlia, a sustras bani în sumă de 2000 lei MD, cauzându-i astfel părții vătămate o pagubă materială în sumă totală de 2000 lei, ceea ce constituiau 40 unități convenționale la momentul comiterii infracțiunii.

Tot el, la 23 septembrie 2017, în timpul nopții, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor din avutul proprietarului, prin geam, a pătruns în casa de locuit a cet. Botnarenco V. locuitor al sat. Gura Galbenei, r-nul Cimișlia, de unde pe ascuns a sustras 200 euro, care conform cursului oficial al BNM constituie 4138 lei și două cutii cu fiole de „Tramadol”, prețul unei cutii fiind de 43,90 lei, pe care le-a însușit, valoare totală a bunurilor sustrate fiind de 4225,80 lei, astfel cauzându-i părții vătămate daune în proporții considerabile.

Tot el, la 19 octombrie 2017, continuându-și acțiunile ilegale îndreptate spre sustragerea bunurilor din avutul altei persoane, în timpul zilei, a pătruns în casa părinților săi, situată în sat. Gura Galbenei, r-nul Cimișlia, de unde pe ascuns a sustras 3500 lei și 50 euro, care conform cursului oficial al BNM constituie 1020,46 lei, pe care i-a însușit cauzându-i astfel părții vătămate daune în proporții considerabile în sumă de 4520,46 lei.

În urma acțiunilor sale, inculpatul a sustras bunuri din avutul proprietarului Botnarenco V. în sumă totală de 8746,26 lei.

Pe baza stării de fapt expuse, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept*, faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal - pe episodul din 20 septembrie 2017 - *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor din avutul altei persoane săvârșit prin pătrundere în încăpere* și art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal pe episoadele din 23 septembrie 2017 și din 19 octombrie 2017 - *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor din avutul altei persoane, săvârșit cu cauzarea părții vătămate de daune în proporții considerabile*.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței, în termenul și modul prevăzut de art. 401-402 Cod de procedură penală, a fost atacată cu apel de procuror, care nefiind de acord cu pedeapsa aplicată inculpatului, a solicitat casarea parțială a sentinței în această parte cu excluderea art. 90¹ Cod penal.

Apelantul a menționat că, Botnarenco Gh. se caracterizează negativ la locul de trai, anterior s-a aflat în vizorul organelor de drept pentru săvârșirea infracțiunilor similare, pentru care fapte a și fost condamnat. Ultima sentință de condamnare în privința lui Botnarenco Gh. a fost pronunțată de Judecătoria Hîncești la 15 aprilie 2010, inculpatul fiind recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal și art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă - 8 ani și 6 luni închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. La 26 decembrie 2014, Botnarenco Gh. a fost eliberat din penitenciarul 18 din Brănești, în baza art. 238 Cod de Executare, fiindu-i calculate 1312 zile privilegiate din contul duratei pedepsei.

În speță, careva circumstanțe atenuante nu au fost stabilite. În același timp, instanța a reținut ca circumstanță agravantă săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnat pentru o infracțiune similară, în stare de recidivă. Prejudiciul material cauzat părții vătămate Botnarenco V. prin infracțiune nu a fost recuperat.

Prima instanță, a desconsiderat faptul că inculpatul nu are un domiciliul stabil, nu este pentru prima dată când acesta a sustras bani de la părinți. Prejudiciul cauzat în urma furtului, pentru partea vătămată este considerabil, pentru că atât Botnarenco V., cât și Botnarenco Z. sunt pensionari și unica sursă de venit o constituie pensia lunară.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 29 mai 2018, apelul procurorului a fost admis, cu casarea parțială a sentinței, în partea stabilirii pedepsei pentru concurs de infracțiuni prin prisma art. 84 Cod penal și a aplicării prevederilor art. 90¹ Cod penal și art. 90 alin. (6) Cod penal, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, după cum urmează:

Conform art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Botnarenco Gh. i-a fost stabilită definitiv pedeapsa de 3 ani și 6 luni închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul de executare a pedepsei urmând a fi calculat începând cu data de 29 mai 2018, cu includerea în acest termen a perioadei aflării inculpatului în detenție preventivă de la 20 septembrie 2017 până la 23 septembrie 2017 și de la 20 octombrie 2017 până la 29 mai 2018, inclusiv.

În rest, celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, prima instanță întemeiat a pronunțat sentința de condamnare în privința inculpatului și corect a ajuns la concluzia că acesta se face vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), art. 186 alin. (2) lit. d) și art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, însă, în partea stabilirii pedepsei, instanța nu a ținut seama de toate circumstanțele acestei cauze, aplicându-i neîntemeiat inculpatului o pedeapsă prea blândă.

Astfel, în partea ce ține de stabilirea pedepsei, instanța de apel a reiterat că, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, în conformitate cu art. 7, 75 Cod penal, urmează să se țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care conform legii penale face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, motivul acesteia, de personalitatea inculpatului, care anterior a fost condamnat de mai multe ori, în special pentru infracțiuni

similare celor deduse judecării, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate supra corectării și reeducării vinovatului, de condițiile de viață ale familiei acestuia, care nu este căsătorit și nu are persoane la întreținere, etc.

În continuare, instanța a menționat că pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legi și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Totodată, s-a indicat că recunoașterea vinei nu poate fi luată în considerație la stabilirea pedepsei, or inculpatul beneficiază de reducerea pedepsei prin aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală.

Circumstanțe ce atenuază răspunderea penală, conform art. 76 Cod penal, în privința inculpatului nu au fost stabilite.

Circumstanțe ce agravează răspunderea penală, conform art. 77 Cod penal, în privința inculpatului sunt: săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară, în stare de recidivă.

Sanțiunea art. 186 alin. (2) Cod penal, prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 650 la 1350 unități convenționale, sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare până la 4 ani.

De asemenea, la stabilirea termenului pedepsei instanța urmează să se ghideze de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, din care rezultă, că inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzută de lege în cazul pedepsei cu închisoarea.

Ținând cont de prevederile art. 34 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a constatat că inculpatul a comis infracțiunile în stare de recidivă, deoarece una din infracțiuni, a fost săvârșită la 20 septembrie 2017, iar potrivit revindicării eliberate pe numele inculpatului, prin sentința Judecătoriei Hîncești din 15.04.2010, acesta a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 187 alin. (2) și art. 188 alin. (2) Cod penal, cu aplicarea art. 84 Cod penal, stabilindu-i-se definitiv pedeapsă de 8 ani și 6 luni închisoare, fiind eliberat la 26.12.2014 după ispășirea pedepsei din Penitenciarul nr.18 Brănești, în legătură cu faptul că a executat 1312 zile de muncă.

În urma acestor invocări, Colegiul judiciar a indicat că, prima instanță i-a stabilit inculpatului pentru concurs de infracțiuni o pedeapsă prea blândă și neîntemeiat a dispus suspendarea parțială a executării acesteia în corespundere cu prevederile art.90¹ Cod penal, din care motiv, reieșind din personalitatea acestuia și având în vedere prezența stării de recidivă, instanța de apel, consideră că inculpatului urmează să-i fie stabilită o nouă pedeapsă ce urmează să fie executată de acesta în penitenciar.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, în interiorul termenului prevăzut de art. 422 Cod de procedură penală, inculpatul a atacat-o cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia și menținerea sentinței. În acest sens, recurentul menționează că nu este de acord

cu soluția pronunțată de instanța de apel, nu s-a ținut seama de prevederile legale și de Hotărârile Plenului Curții Supreme de Justiție din 2010 relevante cauzei sale, iar procurorul, contrar celor stipulate în art. 53 Cod de procedură penală, i-a încălcat drepturile sale fundamentale la exprimare și la informare.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului inculpatului menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, întrucât nu îndeplinește cerințele de conținut.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, fără citarea părților, în baza motivelor invocate în recurs și în raport cu actele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, pentru următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise, în baza temeiurilor expres prevăzute de acest articol.

În corespundere cu art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide asupra inadmisibilității recursului ordinar în cazul în care constată că acesta nu corespunde după conținut prevederilor art. 430 Cod de procedură penală.

Reieșind din dispoziția art. 430 Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să corespundă anumitor cerințe, în special, textul recursului trebuie să conțină argumentarea ilegalității hotărârii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute expres de art. 427 Cod de procedură penală (unul sau mai multe din acestea) și cu invocarea problemelor de drept ce persistă în cauza deferită judecării și care au afectat echitatea procedurilor desfășurate de instanța de apel împotriva inculpatului.

În speța dată, se constată că recurentul-inculpat critică hotărârea adoptată de instanța de apel și pledează pentru menținerea sentinței în privința sa, însă în motivarea cererii de recurs nu aduce careva argumente în vederea susținerii acestei poziții.

Mai mult, Colegiul penal notează că, recurentul a omis să formuleze în cerere careva critici plauzibile privitor la ilegalitatea hotărârii contestate, limitându-se doar la descrierea succintă și vădit necoerentă a conținutului unor norme de drept, care nu contribuie în vreun mod la suplینirea cererii cu circumstanțe de fapt și de drept pentru a fi preluată spre examinare în fond de către instanța de recurs.

Respectiv, Colegiul ține să noteze că, de principiu, instanța de recurs preia spre examinare doar acele critici, care sunt corespunzător argumentate de recurenți, cu arătarea legăturii cauzale dintre eroare de drept pretins că a fost admisă de instanța inferioară și circumstanța de fapt a cauzei căreia aceasta se circumscrie.

Pe aceeași linie de considerente, Colegiul evidențiază că, invocarea formală a unor temeiuri de casare, care nu sunt urmate de o motivare corespunzătoare, nu poate face obiect de examinare în procedura de recurs, având în acest sens în vedere că, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Adică completarea cererii de recurs cu argumente ce ar suplını-o din oficiu, este contrară principiului contradictorialității ce guvernează întreg procesul penal.

Având în vedere cele consemnate supra, Colegiul penal statuează asupra soluției de

inadmisibilitate a recursului ordinar declarat de inculpat, deoarece acesta nu întrunește condițiile legale de conținut.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Botnarenco Gheorghe XXXXX, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 29 mai 2018, în propria cauză penală, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut prevăzute în art. 429 și 430 Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 27 decembrie 2018.

Președinte

DIACONU Iurie

Judecător

CATAN Liliana

Judecător

GUZUN Ion